

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St. Opposite Post Office. Phone: Office 365, Editorial Dep't 832 Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Elio Sulkanen, Managing Editor, Sulo Svinen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Mailmantalous

Ennen sotaa oli olemassa jonkinlainen mailmantalous. Ei se ollut tietoisesti järjestetty, kaikkana siitä. Sokeat kilpailu-uimat olivat sen luonetta. Ja ylen huonosti se täytti tehtävänsä: toimittaa työn jalostamat luonnontuotteet ihmisten nautittaviksi. Lopulta sen sisäiset ristiriidat purkautuivat imperiaalistiseksi sodaksi, joka tuhosi senkin vaihtamisen mailmantalouden.

Nyt tuntevat eräät porvarit, että jos ei sitä mailmantaloutta saada rakennetuksi ennalteen, seuraa romahdus. He ehdottelevat varsin radikaalisia keinoja: sotajoukkojen poistamista, Saksan kapitalismin pikaista jaloilleen uuttamista, hiihen ja raudan yhteensaatamista s. o. koneteollisuuden nopeaa nostamista huolimatta "vihollisuuksista" j. n. e.

Mutta imperiaalistiset ristiriidat eivät salli — ja vain näiv liberalit (naivimpina niistä sosialidemokratit uskovat) että kapitalistit enää voisi olla ilman imperialismissa. Ei Ranska vain ilkeyttäin Sakalle köstä; sen kapitalismi koettaa pelastua rosvosaaliilla, viimeisellä keinolla. Sama henki kaikilla: kapitalistitkopiilat (Kansantalouden ja niiden ryhmittymisen turvin) pyrkivät pelastamaan noudattamalla kilpailukapitalismin vanhaa periaatetta: rohkea rokan syö. Ne syövät toisiaan voimatta edes kättä, että samalla kaatavat koko järjestelmänsä. Ei sitä kaada Versaillesin Tyksin poliittikka — silloinhan todella voisi pelastua siitä luopumalla — vaan on se vain yksi sen kaatumisen ilmaus.

Eivät kapitalistit voi ajatukseensaankaan nousta oman järjestelmänsä yläpuolelle ja sieltä käsin nähdä sen todellista tilaa. Sillä silloinhan he kohosivat sosialistiseen ajatteluun, käsittäisivät että heidän järjestelmänsä on tuhoon tuomittu. Eivätkä he sitten enää jakasaisi sitä puolustaakaan (sellainen tietoisuus voi olla vain harvoin la "viimeisellä mohikaneilla", jotka hautautuvat järjestelmän raunioihin).

Tuotannon sosialisointiskysymys

Myöskin tuotettujen tavaroiden jakautumisessa pitää tarpeen olla määräävänä. Monilla teollisuusalueilla on tietystikin suurempi tarve kuin yksinäisellä ihmisellä. Eikä ostokyky, rahassäkki saa olla määrääväksi, missä määrin ihmiset saavat välttämättömän asunon, ruuan ja vaatteen tarpeensa tyydyttäväksi. Sitä yhteiskunnalle hyödyllistä tehtävää, jonka vanhemmat ottavat tehtäväkseen lastensa kasvattamisessa, pitää yhteiskunnan huolehtia ja tukea. Sen perheelle vierailevan poliittikan, jota tähän asti on seurattu pitkä lupaa. Yksinäisten varakkaiden ihmisten ei pidä saada hankkia itselleen suuremman ostokykyä tähden tarpeettoman suuria määrää välttämättömystarvikkeita vaikeutuuksien sitten vähemmän ostokykyisten perheiden huolehtia välttämättömysten tarpeiden tyydyttämistä. Tuotteiden jakautumiseen täytyy rakentua uudelle oikeusperusteelle, joka antaa jokaiselle ihmiselle oikeuden ja jokaiselle yhteiskunnan hyödylliselle jäsenelle vakuuden määrättyyn toimeentuloonmäärän koko yhteiskunnan tuotannosta.

Tarpeen tyydyttäminen siis — eikä liikevoiton tavoittelu — tulee sosiaalileidussa yhteiskunnassa ensimmäiseksi peruseriaateeksi. Sitä lähinnä käsittävää sosialisointin mitä täydellimmäinen suunnitelmankäytössä tuotettujen taloudellisesti elämässä siinä nykyään vallitsevan sektorin vastakohtana. Edellämainitun tuotannon ja tuotantotietoisuuden lisäksi tulee myöskin itse tavaravalmistuksen kohta ensi hetkestä asti tapahtua tarkasti

Mutta mailmantalous — sen pystyttäminen on ihmiskunnan nousun, elämään herättämisen edellytys. Ja kun sitä ei tee porvaristo, niin tekee sen työväki. Siksi ovat kansainväliset tehtävät hyvin tärkeällä sijalla työväenvaltion problemien joukossa. Unkarilainen prof. Varga on siitä käsitellyt kirjassaan "Proletaarisen diktatuurin talouspoliittisia kysymyksiä".

Hän huomauttaa, että eristetty työväenvaltio joutuu ympäröivien kapitalististen valtioiden saartamaksi. Se merkitsee talouden kannalta sitä, että täytyy itse koettaa tuottaa sellaisia hyödykkeitä, joita olisi edullisempi muualta vaihtaa. Mutta osaksi niitä ei ehkä ole ollenkaan (mineraaleja, kumia, puuvillaa, öljyä, toisen ilmanalan kasveja j.n.e.), osaksi puuttuu koneita tai kemiakaloja, joiden tuottamistapakin on toisensa maassa olevan kapitalistiryhmän liikesalaisuutena. Salkukuljetteluakin voi asiaa vain vailinaisesti auttaa.

On kyllä mahdollisuus saada aikaan kauppasuhteita kapitalististen maiden kanssa. Se rippuu, paitsi proletaarivaltion poliittisesta voimasta, myös siitä, missä tavaroita se voi tarjota vastikkeeksi. Jos ne ovat harvinaisuuksia, täytyy kapitalististen maiden niitä vaihdolla hankkia. Luottoa ei proletaarisen valtio juuri saa, sen paperiraha ei kelpaa. Häätätilassa voi se uhrata jonkun alueen vuokralle kapitalistille, niinkuin se rauhanteossa on pakotettu suostumaan voimaisuutensa määräämään poliittiseen rajaan.

Vaihtoperusteeksi proletaarisen ja kapitalistisen valtion välillä kiertävä kapitalistinen markkinahinta, olojen mukaan sovellettuna. Määräyksenä on kapitalistisella puolella liike, proletaarisella yleinen hyöty. Työväenvaltio ostaa niin siksi vain tarpeellisia tavaroita, kapitalistille kelpaa yleisyyskeinolla (kulta) ja hopea-esineet, jalokivet, yleisyyshuonekalut, matot, koristeet.) Proletaarivaltiossa olevat ulkoiset arvopaperit, jotka ovat joutuneet valtion haltuun, tulevat tällöin myös käytäntöön.

Mutta selvää on, että tällaiset vaihtosuhteet ovat vain väliaikaisia. Kun syntyy useita proletaarisia valtioita, pyrkivät ne tietenkin taloudellisiin suhteisiin. Vaihtavat erikoistuotteitaan. Luonnollisena vaihtoperusteena olisi tällöin tuotteisiin sisältyvä työaika. Mutta kun työn tuottavuus on eri maissa erilaista, täytyy vaihtohyödykkeitä arvioida aluksi sovittuna. Myös säilyvät vielä toistaiseksi valtioiden rajat a luejaan perusteena. Vastaa kun työväenvaltio on useissa maissa vakiintunut, muodostuu niistä yhtenäisen taloudellisen aluepiireen jolloin kansallisuus-kysymykset vasta ratkevat todellisten kielsuhteiden perustalla. Taloudelliseen alu-

ejalle on ratkaisevana n. s. standarttipaikat; eri hyödykkeiden tuottaminen vakiintuu edullisimmille paikoille, sivuseikkain (valtiollisten, kansallisten) häiritsemättä. Mitä kapitalismi siinä suhteessa saa aikaan — johan senkin talouspiiri järjestyy valitajoista huolimatta — sitä jatkaa ja sen toteuttaa nyt sosialismi. Kaivokset, metsät, vesivoimat, viljavuus y. m. taloudelliset seikat määräävät, mitä missään tuotetaan. Ja liikesuhteista taas riippuu, mitkä standarttipaikat mitään teollisuus- tai ainealuetta varustavat. Tämä edellyttää tietenkin kansainvälisiä taloudellisia elimiä: neuvostoita, teknillisiä ja tilastokonttoreita, teollisuus- ja varastokeskuksia y. m. s.

Niin kauan kuin taistelu kestää, määräävät sen vaatimukset puhtaasti taloudellisen seikkailun edellä. Mutta vähitellen väistyvät. Maa toisensa jälkeen kiertyy uuteen liittoon. Entiset siirtomaat eivät enää ole riistovaltioiden kapitalistikkoplain kilpailuperäisiä nykyaluetta, vaan esiintyy proletaarisen mailma niihin nähden ensi kerran todellisen auttavana, taloudellisena kehittäjänä, korkeamman tuotantokulttuurin tuojana, sivistäjänä.

Varga sanoo: "Koko mailman aineellisen rikkauten tuotanto on harppa-askelin lisääntynyt kansanopetuksen nopeaan leviämisen, kulttuurin yleisen huolehtimisen, taloudellisen anarkian lakkaamisen, kaikkien luonnontuotteiden järjestelmällisen käytön ja tuotteiden kansainvälisen mailmantaloudellisten peruspaikkain mukaisen jaon, sanalla sanoen mailmantalouden suunnitelmallisen järjestymisen kautta. Lyhyessä ajassa saavutetaan sellainen tuotannon kehitys, että se takaa kaikille kansoille, kaikille proletaarikerroksille sellaisen elintason, johon ennen sotaa oli päässyt vain työväen ylimistö. Samalla taastuvat talousuhteet kansainvälisesti. Tälle pohjalle rakentuu sitten uusi yleinen, joka ihmisen saatavissa oleva mailmankulttuuri: aineellista huolista vapautuneen ihmiskunnan vapaa valtakunta."

RENTO PÄÄTÖS

Ensi tammikuun lopulla Astoriassa alkavien agitaattori-kurssien saamiseksi tarkotusn vastaanvaksi eivät hetikään kaikki lännen osat ole tehneet parastansa, vaikkakin siitä on useasti huomautettu lehdeissämme. Mutta on ainakin yksi osasto, joka kelpaa esimerkiksi tässä kaikille. Se on Eureka. Calif. s. s. osasto. Kirjeenvaihtajamme ilmoittaa, että mainittu osasto kokouksessaan teki sellaisen päätöksen, että osasto maksaa kyytikustannukset edestakaisin, Eureka Astoriaan ja päin vastoin kaikkien

niiden jäsentensä puolesta, jotka haluavat mennä oppimaan agitaattori-kurssille ja tämän lisäksi antaa vielä kymmenen dollaria lahjaksi mukaan. Kerrassaan rento päätös, kun ottaa huomioon, että kyyti Astorian ja Eureka välillä maksaa toistakymmentä dollaria yhtiä.

Toivomme, että mainitun osaston jäsenet eivät ylenkatsoisi osastonsa edullista tarjousta ja tulisivat kurseille niin monilukuisina kuin on suinkin mahdollista.

Toverit, kaitta laajan lännen! Miksikä käyttäisitte työtöntä aikaa hukkaan silloin kuin teille avautuu tilaisuus hankkia luokkataistelijalle tarpeellista tietoa ja taitoa. Tulkaa kurseille oppimaan.

Tällä Astoriassa ei maksa ruokan eikä asunon emppä kuin omalla paikkakunnallannekaan. Ylimääräisiä kustannuksia aiheuttaa siis ainoastaan tänne matkustaminen. Osastojen velvollisuus olisi avustaa jäseniään kurseille, korvaamalla edes osan heidän kyytikustannuksistaan.

Ilmottautumisaikaa kurseille on jatkettu tammikuun 5 päivään, siis ensiviikkoon kesäviikkoon asti. Ilmottautukaa siihen mennessä keskusjärjestöön.

TYÖLAISTEN LUOKKATIETOISUUS YHDYSVALLOISSA

Minkätähden Amerikan työläiset luokkatietoisuudessa ja kumouksellisuudessa ovat niin suuresti jälellä Europan työläisistä, vaikka Yhdysvallat on korkeimmalle kehittyneet teollisuusmaa maailmassa? Belgialainen taloustieteilijä Henri de Man, joka hiljattain kävi Yhdysvalloissa luontomatkalla, luovunoiden muun muassa Seattlen työväentalolla, koettaa antaa kysymykseen vastauksen belgialaisessa Le Peuple lehdessä.

Jos muutamat materialistisen historiankäsityksen tulkitajat, arvelet Man, ovat oikeastaan siinä, että sosialismi on helpommin toteuttavissa korkeimmalle kehittyneissä teollisuusmaissa, niin pitäisi Yhdysvalloissa tänä päivänä olla mailman lujin, yhtenäisin ja kehittynein työväenliike ja sosialismin aamun pitäisi silloin jo sarastaa.

Näin ei kuitenkaan ole asiainn. Yhdysvallat on maa, missä kapitalismi on saavuttanut korkeimman kehityksensä. Tuotantoketju on siellä kehittynyt; teollisuuskontrolli keskitynein ja maanvillitys järjestetty eniten tehokkaiksi suurtuotannoksi kuin missään Europan maassa. Tästä tavotomasta kehityksestä huolimatta tuskin on olemassa ainoatakaan maata, missä sosialismin toteuttaminen, prof. Mannin mielestä näyttäisi olevan hitaimmin toteuttavissa nykyäänkin Yhdysvalloissa. Työväenliike on jyrkästi ja

kaantunut ja suuri enemmistö järjestyneestä työväestä hyväksyy kapitalistisen järjestelmän. Vain pieni vähemmistö omaksuu sosialismin. Kapitalismi on niin kaikkivaltias, että yhteiskunnallinen vallankumous Europpa järkyttäisi Yhdysvaltoja samaan tapaan kuin Ranskan suuri vallankumous Englantia 130 vuotta sitten. John Bullin (Englannin) silloista esimerkiksi noudattaen, Setä-Samuli tulkii rahollaan ja ammuksellaan Europan taantamuksellisia. Osa Amerikan työläisistä tietysti panisi tätä vastaan vastalauseensa; mutta kuinka se on eri asia, sillä Amerikan kapitalismi on sukupolven edellä Europan kapitalismin kuin taas työväenluokka on sukupolven jäljessä europpalaisia veltäjäin.

Tämä eriskummallisuus ei johdu mistään sattumasta, sanoo Man. Se on selitettävissä historiallisilla ja psykologiallisilla syillä, yhdessä Amerikan kapitalismin omutaisen kehityksen kanssa. Kaksi syytä on ymmärrettävää ennenkuin voidaan selittää Amerikan työväenliikkeen suhteellinen heikkous. Nämä ovat: ensinnäkin siirtolaisten suuri lukumäärä työväestön keskuudessa ja toiseksi; ne mahdollisuudet mitä länteen siirtyminen on aivan viime aikoihin saakka antanut lukuisille Amerikan työläisille.

Työväenluokka Yhdysvalloissa on ollut jakaantuneena kahteen eri osaan: oppineisiin ja ammattitaitoisin, enimmäkseen maassa syntyneitä, jotka ammattiunionsa kautta ovat kyenneet säilyttämään itselleen jonkinlaisen etuoikeutetun luokka-aseman verrattuna siirtolaisiin suuriin joukkoihin, ja tavallisiin karkeistyöntekijöihin, jotka ovat enimmäkseen ulkomaisia ja joiden kilentämättömyys, valtiollisesti oikeutetun asema sekä melkein täydellinen ulosulkeminen aristokraattisista ammattiunioista, muodostavat heistä mainion työläisreservin kapitalistisella näkökannalla. Näiden siirtolaisten lakkaaminen mainin virtaaminen reservijoukkoihin, on antanut tietoisimmille proletaarille mahdollisuus kotohtautumiseen teolliseen valtio- luokkaan.

Toinen tärkeä varaventiili työväestön tyytymättömyytille osalle on ollut, melkein nykyäiväin asti lännen asuttaminen. Amerikan asutus aln läntinen raja siirtyi alati länteen käsin, rajavyöhyke olen kuitenkin maan poliittisten rajojen sisällä. Vyöhyke osotti kuinka pitkävaltaiset ulkoiset uuttasuhtakkaat olivat tukeutuneet intiaanien metsästykselle ja villiin korpeen. Tällä siirtymisellä on ollut ratkaiseva merkitys Yhdysvaltain yhteiskunnallisessa historiassa ja sen kansallisen psykologiassa ja kirjallisuudessa. Ilman tällaisia siirtymistä raivaamattomille alueille luok-

tahi vasta jälleştäpäin tullaakseen vahingosta viisaaksi. Tieten ja taiteen pitviä toimia yleison kanssa yhteistyössä, jota voitaisiin ottaa huomioon kaikki näkökohdat laatuun ja aistikkaiseen teknologiaan nähden ja sopivassa määrin myös persoonalliset erikoistoimukset.

Tieteellisen työjohto kuuluu myöskin suunnitelmamukaiseen tuotantoon. Siten voidaan puhua Taylorin järjestelmän käyttämisestä, joka nykyisissä tuotantosuhteissamme on ristiriidassa työläisten etujen kanssa ja jota ei sentään voida nyt toteuttaa.

Täät järjestelmää, joka merkitsee tavattoman suurta tuotannon yksinkertaistamista ja lisääntymistä, tullaan sosialisoidussa yhteiskunnassa käyttämään työläisten ja kuluttajien hyväksi, sensijaan kuin sitä nykyään käytetään vain liikevoiton lisäämiseksi.

Sosialisoidussa tuotanto- toiminnassa ei ole mitään liikesalaisuuksia. Siten tulee jokainen valmistustapojen parantus, ja jokainen uusi keksintö käytettäväksi kyseessäolevan alan kaikkien tehtaitta ja siten parantamaan suurentamaan ja halventamaan tuotantoa. Suunnitelmallisesti voidaan tehdä vertailuja eri tehtaitten välillä ja saada selville, mikä toinen tuottaa halvemmalla parempia tavaroita tai enemmän tavaroita kuin toinen. Ja jos on selvillä syyt epäkohtiin ja välttämättä muutoksia, voidaan ne helposti suorittaa, jos ne sitten koskevat liikevyrityksen palkkaa ja koneistoa tai sen johtoa ja työoloja.

Sosialisoinen päätönte on se, että tuotanto vapautetaan pääomankorosta. Jotta tuotantovälineet voitaisiin sanoa yhteiskunnan omaisuudeksi, vapauttaa pääomavallasta. Tuotantovälineet otettavien valtion haltuun, "kansallistuttaminen"

SUOMEN TYÖVÄENLEHDILLE
TOVERI KUSTANNUSYHTIÖ
Lahden nimi, ilmestymispaikka, Kuinka usein ilmestyy, vk. hinta 1/2 vk.
Työmieksi, Helsinki, 6 kertaa viikossa... \$12.00 \$6.00
Socialistinen Aikakauslehti, Helsinki, 2 kertaa kk... \$2.00 \$1.00
Vapaa Kansa, Kuopio, 6 kertaa viikossa... \$6.00 \$3.00
Pohjan Kansa, Oulu, 6 kertaa viikossa... \$6.00 \$3.00
Vapaa Sana, Vaasa, 6 kertaa viikossa... \$6.00 \$3.00
Kansan Lehti, Tampere, 6 kertaa viikossa... \$6.00 \$3.00
Hämeen Kansa, Hämeenlinna, 2 kertaa viikossa... \$3.00 \$1.50
Socialisti, Turku, 6 kertaa viikossa... \$3.00 \$1.50
Kansan Voima, Sortavala, 6 kertaa viikossa... \$3.00 \$1.50
Kansan Työ, Viipuri, 5 kertaa viikossa... \$3.00 \$1.00
Kuluttajain Lehti, Helsinki, 6 kertaa viikossa... \$2.00 \$1.00
Työväen Urheilulehti, Helsinki... \$2.00 \$1.00
Viesti, ilmestyy Ruotsissa kerran kuukaudessa... \$2.00 \$1.00
Uusi Aika, Pori... \$6.00 \$3.00
Työn Voima, Jyväskylä... \$6.00 \$3.00
Eteenpäin, Kotka... \$6.00 \$3.00
Asiamiehille myönnämme näistä hinnoista 10 pros. alennuksen.
Tilatk. osotteella: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

kataistelu kieltämättä olisi kehittyneet aivan toisenlaiseksi. Ilman tätä vara-venttiiliä vuosisadan aikaa työväenliike olisi paljon kehittyneempi kuin mitä se nykyisin todella on. Rajaseudet vetivät alati puoleensa proletariatin tarmokkaimmat ja älykkäimmät ainekset. Niin kauan kuin neitseellistä maata oli saatavissa ei proletaarista liikettä europpalaisessa merkityksessä voinut syntyä. Jokainen joka ei tyytynyt teolliseen orjuuteen, yksinkertaisesti pui si sen hartioiltaan ja lähti etsimään itsenäisempää asemaa länteltä. Joskaan lännen asuttajat eivät löytäneet rikkautta, löysivät hen kumminkin enemmän itsenäisyyttä. Uusi-vijelijän ja prospektorien elämä saattoi olla ankaraa ja kovaa, täynnä seikkailuja ja vaaroja; mutta nämä olivat juuri niitä ominaisuuksia, jotka vetivät puoleensa henkilöitä, jotka muussa tapauksessa olisivat voineet kehittyä työväestön taisteleviksi johtajiksi.

Viimeiset vuodet kumminkin ovat kaiken tämän muuttaneet. Kapitalistinen kilpailu ei ole päättynyt rikkauksien tasottumiseen vaan niiden monopoloin. Tavallinen kansa, köyhempi keskiluokka, pyrki kapinaan Rooseveltin ja Woodrow Wilsonin ensimmäisen hallituskauden aikana. He voittivat muutamia osittaisia ja tilapäisiä voittoja; mutta heidän taistelunsa kokonaisuudessaan päättyi surkeaan tappioon. Sodan sanotaan syntyttäneen 18,000 uutta miljoonaa Yhdysvalloissa, mutta se köyhdyttiä samalla hitaasti 80 miljoonaa muuta. Trustit ja suuret pankkilaitokset ovat voimakkaimmaksi kuin milloinkaan ennen. Tänäpäivänä ei Amerikan työväenluokalla ole mitään keinoja päästä asemastaan yksin-

läisellä yritteliäisyydellä. Nyt he ovat samassa asemassa kuin Europan työväki. Todellinen luokkataistelu on siis kynnyn sellä. Ilman näitä historiallisia syitä, jotka yhä vieläkin vangitsevat Amerikan kansaa individualismin, luokkataistelu Amerikka tänäpäivänä voisi olla jo nykyisin yhtäläistä kuin Europpa.

Eureka, Calif. Osastomme kokouksessa sunnuntai- aina, joulukuun 19 p., lopullisesti hyväksyttiin osastomme evästykset S. S. Järjestön edustajakokoukselle. — Päätettiin maksaa kyytikulut edestakaisin ja antaa lisäksi kymmenen dollaria avustusta niille jäsenille, jotka menevät Astoriassa pidettävälle agitaattori-kurssille. — Osaston virkallijoita seuraavalle toimintakaudelle ei saatu "kaikkia valittua, vaan täytyi jättää valinta täyttämättömiksi jääneisiin toimiin seuraavaan kokoukseen. Kokouksessa oli ollut noin vaksyntä, että monet eivät jaksaneet ottaa minkäänlaista tointa vastaan tahi eivät halunneet ottaa.

Ilmannelit Joku aika sitten päätti että Eureka ei saa tänä vuonna jäädä yhtään kotia ilman Lasten Joulua ja päätti antaa yhden kappaletta mainittua julkaisua vapaasti jokaiselle kotiin, jossa on lapsia. Mutta jos joku jää saamatta sitä, niin ilmoitakaa siitä jollekin ilmanne- liittolaiselle.

Kaupunkimme ja kautin poliittaitos yhdessä näyttivät miin se pystyivät, kun vangitsivat neljätoista viinanmyyjää joulukuun 15 päivän iltaan. Tuollainen lauma liikeellisiä vangittuna merkitsi jollakin muulla paikkakunnalla täydellistä tuoltrokukseen pysäyttämistä alv-kin vähäksi alkua, mutta täällä Eureka ei tuosta vangitsemisesta liike kärsinyt ollenkaan. Ja nyt o-

da "persoonallista aloitpokeuttan" kuuluville. Siksi onkin tädet perusteet uskaa, että kun näitä järjestömuotoja kansantavallistetuina seurataan, voidaan suorittaa yhteiskunnan hyväksi kylliksi ja tyydyttävästi työtä. Taloudellisen elämän trpstitutun kansanvaltaisessa ja yhteiskunnallisessa hengessä on senvuoksi se, mi- hin on pyrittävä sosialisoinnissa. Yhteiskuntatrustin demokratintin ja ammatillinen itsehallinto yhteiskunnan kontrollin alaisena on tuleva edistämään tuotantoelämän nopeaa laajenemista. Erityisesti tulee vaarovaikutus eri alojen trustien välillä saamaa aikaan sen, että edistys jonkin trustin alalla vie heti toisen mukaansa. Sensijaan voi kansallistuttaminen, nationalisoiminen, helposti vaikuttaa, että koko tuotantoelämä jaksyyty yksitolkkoisiin ja kehityksestä köp- hilin muotoihin yhden ylimmän, vastuu- tuotannon yhteishallinnon alaisena. Tuotantoelämän itsehallinto se se juuri on tekevä mahdolliseksi täyde- lien yhteistyön kaikkien tuottavien voimien kesken. Pääoma valtatei- jänä on katoava, edustakoon sitä siten yksityishenkilö, valtio tai yhteis- kunta. Tuotantotoiminnassa edustaa työtä elämä, ajattelevat ja tuntevat ihmiset — pääomaan sitavastoin kuul- leet esineet, kuten rakennukset, ma- koneet ja raaka-aineet. On sen vuoksi luonnollista, että työn pitää olla pääoman haltijana. Tätä ei saa e- läää sekään, että yksityiset omistat- tai valtiolaitokset pääoman omistat- ta asettavat työn pääoman palvel- jaksi. Pääomavallan lopettaminen ja kan- sanvaltaistuttaminen merkitsevät sitä, että koko tuotantoelämä siirtyi itsehallinnolliseksi yhteiskunnan o- maisuudeksi eikä vältö-omaisuudeksi.